

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.560 van 22 maart 2004

A.136.351/V-1662

In zake :

VAN OYEN Herman,

die woonplaats kiest bij
Mr. Katelijne RONSE, advocaat,
Louizalaan 149, bus 20
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Volksgezondheid,

die woonplaats kiest bij
Mr. Rik DEPLA en
Mr. Marc STUBBE, advocaten,
Karel van Manderstraat 123
8310 Brugge.

Tussenkomende partij :

SNACKEN René,

die woonplaats kiest bij
Mr. Didier DE BUISSET, advocaat,
Guldenvlieslaan 74/16
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het verzoekschrift van 6 mei 2003 van Herman VAN OYEN, die de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het koninklijk besluit van 18 februari 2003, waarbij René SNACKEN benoemd wordt tot hoofd van een departement op het departement Epidemiologie-Toxicologie bij het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid - Louis Pasteur (hierna : WIV);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde

verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien het op 2 juni 2003 ingediende verzoekschrift waarbij René SNACKEN vraagt om te mogen tussenkomen in de procedure in kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door de heer M. LEFEVER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2003, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 2003 te 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer L. HELLIN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Katelijne RONSE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Joost HOSTE, loco Mr. Rik DEPLA, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. Sébastien MOENS, loco Mr. Didier DE BUISSERET, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het gelijkkluidend advies van de heer M. LEFEVER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 25 december 2001 wordt de vacature bekend gemaakt van twee betrekkingen van hoofd van een departement en van vier betrekkingen van hoofd van

een afdeling bij het WIV.

1.2. Verzoeker, die hoofd is van de afdeling Epidemiologie bij het WIV, kandideert voor de openstaande betrekking van hoofd van het departement Epidemiologie-Toxicologie. René SNACKEN, die werkleider is in de afdeling Virologie bij het WIV, kandideert voor de betrekking van hoofd van de afdeling Virologie en voor de betrekking van hoofd van het departement Epidemiologie-Toxicologie.

1.3. De wetenschappelijke raad van het WIV is belast met het benoemingsvoorstel en de rangschikking van de kandidaten. Hij stelt vooraf dat de taalrol officieel geen rol speelt bij de selectie en dat er een taalevenwicht moet zijn voor het geheel van de leidinggevende functies binnen het WIV, zijnde de functies van hoofd van de inrichting, hoofd van een departement en hoofd van een afdeling, maar niet voor elk niveau afzonderlijk. Hij stelt wel dat het voor het goed functioneren van het WIV van belang is dat er een goed "de facto" evenwicht zou bestaan tussen de twee taalgroepen op het niveau van de drie graden van de leidinggevende functies. Hij beschrijft de toestand van de bezetting van de taalkaders en de gevolgen ervan voor de te verlenen benoemingen als volgt : "Gezien er voor het ogenblik zeven Nederlandstaligen een leidinggevende functie uitoefenen en slechts vier Franstaligen, kunnen geen Nederlandstaligen worden benoemd voor een leidinggevende functie tenzij eerst of tegelijkertijd drie Franstaligen benoemd worden. Wanneer een Nederlandstalige of een Franstalige, die reeds Afdelingshoofd is, bevorderd wordt tot Departementshoofd, heeft dit geen invloed op het taalevenwicht van de leidinggevende functies omdat het enkel een verschuiving is van niveau binnen het geheel van de leidinggevende functies".

1.4. De wetenschappelijke raad besluit de kandidaten voor de functie van departementshoofd te rangschikken op grond van de volgende drie criteria :

1. Ruime wetenschappelijke ervaring in de betrokken disciplines;
2. Bekwaam zijn leiding te geven en coördinerend op te treden tussen verschillende disciplines en diensten, zowel op het vlak van het personeelsbeheer als op het budgettaire en logistieke vlak;
3. Ervaring en bekwaamheid hebben om het departement naar buiten te vertegenwoordigen zowel op het Belgisch beleidsniveau als op het internationaal niveau.

1.5. Bij een eerste rangschikking voor de functie van hoofd van het

departement Epidemiologie-Toxicologie, op de vergadering van 4 maart 2002, worden de kandidaten als volgt gerangschikt :

1. Herman VAN OYEN;
2. (...);
3. ex aequo : (...) en René SNACKEN.

1.6. Ingevolge opmerkingen van leden meent de raad bij een tweede visie op 16 april 2002 dat er de vorige keer te groot belang werd gehecht aan wetenschappelijke publicaties. Gezien departementshoofden belangrijke externe verantwoordelijkheden hebben zowel op Belgisch als op internationaal vlak meent de raad dat aan de daartoe vereiste capaciteiten meer gewicht moet worden toegekend. Op basis daarvan wordt besloten dat de kabinetservaring van René SNACKEN een meer positieve evaluatie verdient daar zij hem ervaring heeft laten opdoen met Belgische en internationale contacten. Hij besluit dan de kandidaten als volgt te rangschikken :

1. René SNACKEN;
2. Herman VAN OYEN;
3. (...);
4. (...).

De raad motiveert die rangschikking als volgt :

"In de eerste plaats wordt de heer R. SNACKEN gerangschikt :

Criterion 1

Deze kandidaat heeft een ruime wetenschappelijke ervaring in de epidemiologie. Zijn wetenschappelijke productie is voortreffelijk. Zelfs tijdens de periode dat hij verbonden was aan het kabinet van de Minister van Volksgezondheid is hij blijven verder publiceren.

Criterion 2

Deze kandidaat heeft reeds tijdens vorige functies (bv. in ziekenhuismidden) bewezen dat hij leiding kon geven. Binnen het WIV heeft hij de disciplines van Epidemiologie en Microbiologie dichter bij elkaar gebracht. Door zijn activiteiten op het kabinet heeft hij aangetoond zich ook te kunnen inwerken in diverse andere materies van de volksgezondheid. Dit maakt deze kandidaat zeer polyvalent.

Criterion 3

De kandidaat heeft een zeer ruime internationale ervaring op het gebied van influenza-surveillance en bestrijding. Daarenboven heeft hij door zijn werk op het kabinet van de Minister van Volksgezondheid aangetoond te kunnen onderhandelen met diverse bevoegde autoriteiten, in het bijzonder de Gemeenschappen. Daarenboven is hij op het kabinet verantwoordelijk voor de internationale betrekkingen, waardoor hij op dit gebied een belangrijke bijkomende nuttige ervaring heeft opgedaan.

Op de tweede plaats wordt de heer H. VAN OYEN gerangschikt :

Criterion 1

De Raad waardeert ten eerste het gevarieerde wetenschappelijke curriculum van deze kandidaat.

Criterion 2

Als Hoofd van de Afdeling Epidemiologie heeft deze kandidaat aangetoond dat hij leiding kan geven. Ook is hij in staat met verschillende disciplines samen te werken. Dankzij hem is de Afdeling Epidemiologie binnen het WIV uit haar relatief isolement getreden en meer gaan samenwerken met andere diensten.

Criterion 3

Deze kandidaat heeft inderdaad de ervaring en bekwaamheid om het Departement naar buiten te vertegenwoordigen op Belgisch en internationaal vlak.

Op het gebied van onderhandelingen met diverse beleidsniveau's in België en op het internationale beleidsniveau heeft hij echter duidelijk minder ervaring dan de eerst geclasserde kandidaat".

1.7. Op 7 juni 2002 laat één van de leden die door een communicatiefout niet aanwezig was op de vergadering van 16 april 2002 aan de ondervoorzitter van de wetenschappelijke raad weten dat hij geheel niet kan instemmen met de wijze waarop René SNACKEN en Herman VAN OYEN met elkaar werden vergeleken.

1.8. Op 21 oktober 2002 beraadt de wetenschappelijke raad zich over die opmerkingen maar beslist het voorstel ongewijzigd te behouden.

1.9. De rangschikking van de kandidaten wordt dan op 22 oktober 2002 meegedeeld aan verzoeker die op 29 oktober 2002 bezwaar aantekent en vraagt om door de wetenschappelijke raad te worden gehoord.

1.10. De wetenschappelijke raad hoort verzoeker in zijn vergadering van 2 december 2002 en beslist met 7 stemmen tegen 6 om verzoeker en René SNACKEN ex aequo op de eerste plaats te rangschikken.

1.11. In het "Definitief Omstandig Verslag" van de wetenschappelijke raad wordt dit voorstel als volgt gemotiveerd :

"Criterion 1

Beide kandidaten hebben een ruime wetenschappelijke ervaring in de epidemiologie en hun wetenschappelijke productie is voortreffelijk

Criterion 2

Beide kandidaten hebben zowel tijdens vorige functies als tijdens de huidige functie

bewezen dat ze leiding kunnen geven.

criterium 3

Beide kandidaten hebben een zeer ruime internationale ervaring.

Beiden hebben eveneens aangetoond te kunnen onderhandelen met diverse bevoegde autoriteiten, in het bijzonder de Gemeenschappen".

Bij het benoemingsdossier dat aan de Minister van Volksgezondheid wordt overgemaakt wordt melding gemaakt van een mogelijke taalproblematiek bij het benoemen van departementshoofden.

1.12. Bij koninklijk besluit van 18 februari 2003 wordt de tussenkomende partij René SNACKEN benoemd tot hoofd van het departement Epidemiologie-Toxicologie. In dat besluit wordt uitdrukkelijk vermeld dat de voorkeur is gegeven boven de andere ex aequo gerangschikte kandidaat omwille van het taalevenwicht op het niveau van de departementshoofden.

Gelijktijdig met deze benoeming worden nog een Nederlandstalig departementshoofd benoemd en vier Franstalige afdelingshoofden.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert dat aangezien de tussenkomende partij ongeveer dezelfde leeftijd heeft als hij, er voor hem praktisch geen hoop meer is dat hij ooit nog in de betrekking van departementshoofd Epidemiologie-Toxicologie zou worden benoemd; dat de tussenkomende partij van buiten de afdeling hoofd wordt van de afdeling waarin hij reeds werkt en die afdeling zelfs leidt en nu in ondergeschikt verband zal moeten werken onder iemand met minder ervaring;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota antwoordt dat indien de bestreden benoeming zou worden vernietigd verzoeker een nieuwe kans krijgt om in die functie benoemd te worden; dat hij rond de vijftig moet zijn en dat zijn leeftijd dus niet dusdanig is dat daaruit zou blijken dat hij elke kans zou verliezen om in die betrekking te worden benoemd; dat ook het feit van te moeten werken onder de benoemde alleen dan een ernstig nadeel kan vormen indien de benoemde vroeger de ondergeschikte was van verzoeker wat in casu niet het geval; dat het nadeel te weinig concreet is uitgewerkt en dat het feit dat verzoeker heeft gewacht tot de laatste dag van de beroepstermijn om zijn verzoekschrift in te dienen de ernst van het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel relativeert;

2.3. Overwegende dat indien de bestreden benoeming wordt vernietigd de betrekking opnieuw vacant wordt zodat verzoeker, die hoogstens begin van de vijftig is, nog niet zo oud is dat hij na een gebeurlijke vernietiging geen nieuwe kans meer zou maken om hoofd te kunnen worden van het door hem geambieerde departement Epidemiologie-Toxicologie; dat het moreel nadeel ondergaan door het mislopen van een bevordering in de regel ruimschoots kan goedge maakt worden door een gebeurlijke vernietiging, terwijl verzoeker niet aantoont dat er te dezen bijzondere omstandigheden zouden bestaan waardoor zijn moreel nadeel niet meer zou kunnen worden goedge maakt; dat, in weerwil van wat hij ter zitting heeft betoogd als zou de tussenkomende partij feitelijk onder het gezag van verzoeker hebben gewerkt, uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker hoofd is van de afdeling Epidemiologie en dat die afdeling een afdeling is van het departement Epidemiologie-Toxicologie; dat de tussenkomende partij werkleider was in de afdeling Virologie, die een afdeling is van een ander departement, namelijk het departement Microbiologie; dat verzoeker bovendien zelf een organigram overlegt van zijn afdeling Epidemiologie en dat daarop nergens de naam voorkomt van de tussenkomende partij of verwezen wordt naar de afdeling Virologie waarin de tussenkomende partij is tewerkgesteld geweest; dat weliswaar aangenomen mag worden dat in het WIV een noodzakelijke interactie bestaat tussen de verscheidene departementen doch dat dit nog niet betekent dat daardoor situaties van ondergeschiktheid bestaan over de departementen heen; dat derhalve niet blijkt dat de tussenkomende partij vóór de bestreden beslissing een ondergeschikte is geweest van verzoeker; dat verzoeker derhalve niet afdoende aantoont dat, indien hij een overste boven zich geplaatst ziet die afkomstig is uit een afdeling van een ander departement en die volgens hem minder ervaring zou hebben,

dit voor hem een moreel nadeel kan opleveren dat zo ernstig zou zijn dat het niet meer zou kunnen worden goedge maakt door een latere vernietiging; dat ten slotte ook het nadeel verbonden aan het moeten werken onder het gezag van een persoon wiens benoeming men onrechtmatig vindt op zich onvoldoende ernstig is om een schorsing van het benoemingsbesluit te rechtvaardigen;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van René SNACKEN in de procedure in kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de procedure in kort geding, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van de V^e kamer, rechtsprekend in kort geding, op tweeëntwintig maart tweeduizend en vier, door :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J. DE BRABANDERE.